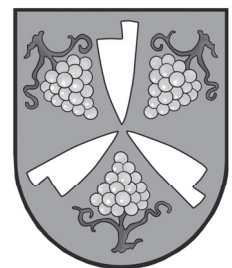

NEZÁVISLÝ ZPRAVODAJ aneb NOVINKY V OBCI SLATINKY

Říjen 2015

Vážení a milí spoluobčané,

po delší odmlce dostáváte další číslo slatinkovského Zpravodaje. Záměrně jsme s jeho relizací čekali, až se stabilizuje povolební situace a emocím se otupí hrany. Svou roli sehrály jistě i prázdniny – tradiční „okurková sezóna“ v žurnalistice :-). Redakční rada se tedy na základě výše uvedených skutečností dohodla, že další číslo vyjde v září. Měli jsme představu, že dominantním tématem budou chystané kroky kolem nového územního plánu obce, komplexního slučování pozemků a protipovodňového plánu v katastru obce Slatinky. Požádal jsem tedy pana starostu a pana místostarostu o příspěvky do Zpravodaje na toto téma. Netušili jsme, jakou tím spustíme „lavinu“.

Jedinou reakcí na odeslanou žádost o článek byl poměrně velký tlak ze strany pana starosty v tom smyslu, že náš občasník nemá právo vyjít. Byla zpochybněna legálnost redakční rady a Zpravodaje jako takového. Poté pan starosta napsal, že po dohodě v koalici (!) se rozhodli o stanovení řádu /statutu a nové redakční rady. Nás všechny „samozvané“ že odvolává.

Když jsme se vloni v zimě rozhodli pro vydávání Zpravodaje, našim jediným záměrem bylo zvýšit informovanost občanů Slatinek. Vznikla skupina lidí ochotných ve svém volném čase přispět něčím užitečným do společného soužití v obci. Chtěli jsme (a nadále chceme) popisovat aktuální dění, psát o tom, jaké akce se chystají, co je nového, co byste měli vědět. Zkrátka obyčejné noviny obsahující vše, co by vás mohlo zajímat. Také jsme chtěli vytvořit prostor pro vyjádření kohokoli z vás. Dali jsme Zpravodaji grafickou podobu a zvolili filozofii jeho informační struktury. Noviny jsou přece takové, jaké jsou v nich příspěvky. Od samého začátku do Zpravodaje mohl se svým názorem přispět každý, kdo projevil zájem. Zpravodaj vznikal zcela zdarma, obec platila pouze výrobu (pro vaši představu se jednalo cca o 3 Kč za jeden výtisk, protože i roznášku jsme dělali svépomocí a platil se tak vlastně jen tisk a papír).

Všechno bylo a je založeno na dobrovolnosti a snaze udělat něco pro druhé. Bohužel jsme ve své naivitě nechali Zpravodaj zaregistrovat jako „obecní“ (i když to nebylo nutné). Současné vedení obce si tudíž činí nárok na jeho podobu, četnost vydávání i samotný obsah. Zkrátka a dobře, Zpravodaj se pro ně stal politickým nástrojem.

V civilizované společnosti by se celá situace řešila vzájemnou dohodou. Jednotlivé strany by si sedly ke stolu a určily si potřebná či žádaná pravidla. Redakční rada by mezi sebe přijala další zájemce schopné a ochotné na novinách pracovat, případně by z ní odešel ten, kdo v ní nadále pracovat nechce. Ne tak ve Slatinkách. Tady totiž po desetiletí platilo, že co není podle vůle pana starosty, to není vůbec. Touto jednoduchou logikou si tedy vydedukoval, že dosavadní redakční rada „neexistuje“, protože ji neodhlasovalo zastupitelstvo. Zde je důležité připomenout, že zákon nic takového nenařizuje. Pouze metodicky doporučuje – a to paradoxně právě pro situace, kdy si z obecních novin

udělá hlásnou troubu vedoucí síla v obci. Neudělali jsme tedy vůbec nic nezákonného. Řídili jsme se Ústavou ČR, konkrétně článkem 17 z Listiny základních práv a svobod, který zaručuje právo občanů na informace a možnosti jejich šíření. Svou práci jsme založili na vlastním svědomí a na tom, že se o obsahu čísla vždy dohodneme. Bohužel, gentlemanská dohoda je možná pouze mezi gentlemany.

Aktuální situace je tedy taková, že o dalším osudu Obecního Zpravodaje a jeho nové redakční rady se bude rozhodovat na 4. veřejném zasedání zastupitelstva 2. listopadu. Bude jistě zajímavé vyslechnout si argumenty vedení obce a obhajobu jejich návrhu statutu (převzatého ze Sezimova Ústí i s články o absenci jakýchkoliv „politických“ příspěvků). Jedna věc je však už nyní jistá. Starostou a místostarostou navrhovaný statut a složení redakční rady se na hony vzdaluje naší myšlence o objektivním informování. Podle dosud předložených návrhů (citace ze zápisu z porady: „počet členů redakční rady se předpokládá sedm – po jednom členu z každého subjektu v zastupitelstvu, po jednom ze zapsaných spolků /myšlivci, hasiči, sportovci, mateřská školka/ a jako redaktor slečna Spurná“) lze předpokládat, že redakční rada bude odhlasována tak, aby byla zcela loajální k vedení obce. Jejím hlavním posláním bude oslava jeho aktivit. Do jaké míry budou cenzurovány opoziční a nepohodlné příspěvky, je nyní těžké odhadnout.

My ovšem od svého záměru informovat vás objektivně a nezávisle neustoupíme. Grafická podoba Zpravodaje je duševním vlastnictvím mé ženy, takže číslo, které nyní držíte v ruce, se od Obecního Zpravodaje liší jen nepatrně v názvu. Držíte v ruce první v řadě Nezávislého Zpravodaje, který bude vycházet podle potřeby a vašeho zájmu. Budeme nadále zveřejňovat všechny došlé příspěvky (pokud neporuší zákon) a přivítáme jakoukoli aktivitu a podněty od vás, občanů Slatinek. Pište, mailujte, telefonujte. Zpravodaj děláme přece pro vás.

Kdyby mi někdo ještě před pár lety řekl, že budu čtvrt století po pádu komunismu psát do samizdatových novin, ťukal bych si asi na čelo. Opět se však ukázalo, že člověk nikdy nemá říkat „nikdy“. Těm z vás, které to zajímá, poskytneme e-mailovou korespondenci, která představuje celý náš „boj“ o Zpravodaj. Stačí si ji přečíst a každému bude jasné, jak se zde manipuluje s fakty. A že si nic nevymýšlíme a nelžeme – jak na nás na schůzích křičí často alkoholem posilněné spoluobčanky a spoluobčané.

Obecnímu slatinkovskému Zpravodaji popřejeme na jeho cestě hodně štěstí, kvalitních příspěvků i spokojených čtenářů. Nakonec, konkurence je vždy prospěšná a vy, čtenáři, z ní budete mít jedině užitek.

Krásný a slunný podzim vám všem přeje

Oldřich Prokop

70. VÝROČÍ OD KONCE II. SVĚTOVÉ VÁLKY A SLATINKY

Pro nás ve střední Evropě skončila II. světová válka počátkem května 1945, jak to i slavíme. Projevujeme tím možná opět onu charakteristickou uzavřenost do sebe, do našich problémů, jako by svět kolem neexistoval...

Připomenutí konce války v podzimním čísle našeho Zpravodaje však souvisí s tím, že válka měla poněkud jiný průběh – byla to totiž světová, nikoliv evropská válka. Samotný její začátek tak nezačal přepadením Polska nacistickým Německem 1. září 1939, ale bezmála o dva roky dříve, když Japonsko napadlo Čínu. Také v Tichomoří tato poslední globální válka nalezla svůj konec, a to dne 2. září 1945, kdy Japonsko podepsalo svou kapitulaci.

Nechtěl bych ale psát o světovém rozměru tohoto desíletého konfliktu, ale naopak o jeho místních souvislostech. Proto jen stručně, jako důstojné připomenutí věnuje tento text pár řádků tomu, jak válka probíhala a především skončila u nás, ve Slatinkách. Nemusíme se přitom omezovat jen na literaturu a oficiální zdroje. Je totiž stále možné si promluvit s pamětníky, kteří sice byli ještě dětmi, přesto si na okupaci i osvobození zachovali živé vzpomínky. Stejně jako s sebou nesou paměť starších generací, jak slýchávali různé příběhy od svých rodičů či příbuzných. Bylo by chybou nevyužít těchto příběhů, které sice mohou být zdánlivě okrajové, nejsou součástí „velkých dějin“, ale o to více mohou tyto velké události přiblížit životu obyčejných lidí v obyčejné vesnici.

Kronika sugestivně vypovídá o příchodu německé armády, která postupovala od severu, od Slatinic k Prostějovu (hranice obsazených Sudet byla totiž jen nedaleko za Olomoucí). Proto tudy projížděla vojenská kolona již brzy ráno, kolem osmé hodiny: „Nevítali jsme je s nadšením, ale se zaťatými pěsti, se slzami v očích, ne ale radostí, nýbrž lítostí nad pohanou naší drahé a tak vroucně milované vlasti.“

Život ve Slatinkách se záhy v mnoha ohledech změnil, stejně jako jejich název – Klein Latein. Začal se záhy uplatňovat okupační režim se spoustou zákazů, nařízení a omezení, které nevyvolávala jen konkrétní opatření (zákaz používání československých státních symbolů, cenzura, zákaz společenských akcí, povinnost zatemnění apod.), ale i strach. Vzpomínky pamětníků logicky dosvědčují obavy z pronásledování, za kterým nestál jen úřední nátlak, ale také, jak to bylo asi všude, i strach z blízkých sousedů, jak lakonicky komentuje naše kronika – „též i v naší vesnici našly se osoby, které zrazovaly“. Vlajky, knihy, učebnice a další památky na republiku byly páleny či ukrývány, jak tomu bylo i v případě pomníku padlých.

Nejsmutnějším případem bylo působení nového učitele Jana Juříčka ze Ptení, který nahradil předchozího Jana Janíše, jenž byl penzionován. Nový učitel vycházel aktivně vstříc germanizaci školy, byl přísný až krutý k dětem a jeho hlavním proviněním vůči Slatinkám byl jeho podíl na smrti Bohumila Nováka, který se zapojil do odbojové činnosti (podílel se na dodávání trhavin z čelechovického lomu partyzánům). Byl zatčen 21. září 1944 a přesto, že nebyl usvědčen, na základě vyjádření Juříčka a starosty obce, že je ve Slatinkách „nežádoucí“, byl deportován do koncentračního tábora ve Flossenburgu, kde zahynul až na konci války, 27. března 1945, během pochodu smrti. Po válce se shodou náhod podařilo najít obecní dokument, který olomouckému gestapu nedoporučoval Novákův návrat. Na základě toho byl J. Juříček odsouzen k pěti letům vězení (starosta spáchal sebevraždu. Těžko však soudit vinu, působení na obci během války muselo přinášet těžko myslitelné situace a rozhodnutí, která si dokážeme stěží představit). Vedle toho byli po válce souzeni ještě tři místní občané, ale ti byli záhy propuštěni.

Slatinek se dotkla i kauza Sigmundova podniku v Lutíně, ze kterého byla ještě před válkou zachráněna část majetku a strojů, pro což byl nejen v roce 1942 v Brně popraven Ing. Jan Sigmund, ale došlo i k pronásledování některých zaměstnanců, mj. i slatinkovského Františka Fialy, který byl spolu s dalšími udán gestapu. V jeho domě „na Kaštylově“ pak proběhla brutální domovní prohlídka, na kterou dodnes jedna z účastnic nemůže zapomenout. F. Fiala potom strávil válku na nucených pracích ve Freibergu a Vratislavi. Odtud se mu napodruhé podařilo na konci války uprchnout spolu s Antonínem Křížkem do Slatinek (poprvé byli na udání zatčeni u Šternberka). Na rozdíl od B. Nováka našťastí válku přežil, stejně jako Vladimír Zamykal, zatčený v září 1944, který byl v koncentračním táboře v Německu americkou armádou osvobozen. Mezi další slatinkovské oběti války patřil Jan Maixner, který bojoval v československé brigádě v Anglii a vyznamenal se při bojích u Dunkerque jako velitel pěší čety. Počátkem dubna 1944 zde však padl.

Slatinek se dotkl i válečný nedostatek, hospodářství bylo vázáno na přidělový systém, mezi obyvatele se na obci rozdělovaly potravinové a další lístky (tabák, textil, obuv). Byla nouze o cukr, mouku a další potřeby.

Vesnice však dokázala nouzi zčásti čelit, lidé chovali hospodářská zvířata a pěstovali, co se dalo. Ale i tak neměli místní lehkou situaci. Porážky byly hlídány a omezeny, byly zavedeny dávky vajec, sádla a podobně. Kontroly se přirozeně snažili Slatinkovští uniknout. Tajně se nosilo obilí do čelechovického mlýnu k semletí, aby se zabránilo povinným odvodům. Ne vždy ale byli místní ze strachu přijati a museli obilí nést zpátky do vesnice. Podobně se tajně zabíjelo, i když byla povolena jen jedna porážka. I když byly kontroly všudypřítomné, mezi místními panovala solidarita, a tak se vždy obcí nesla zvěst o prohlídkách, aby bylo možné leccos ukrýt. Jako vždy za podobných okolností projevovaly odvahu především místní ženy. Slatinkovští si vymysleli řadu „manévrů“, jak kontrolní orgány oklamat, např. sádlo se tak ukrývalo zajímavým způsobem – v nádobách se napustilo kus pod okraj, bylo překryto a zbytek doplněn povídky. Přesto se museli místní vyrovnávat s nouzí, a poznali něco, o čem se nám dnes ani nezdá – hlad. Kronika zmiňuje dopady nedostatku zvláště na děti, které trpěly podvýživou a chudokrevností. Přesto místní obětavě a pod nejpřísnějším trestem podporovali v lesích ukryté anglické a ruské vojáky, uprchlé válečné zajatce.

Již na podzim 1944 se Slatinek dotkly válečné operace ohlašující konec války. Nad Slatinkami na podzim probíhaly letecké souboje. Jedna z německých stíhaček byla sestřelena na Chytilově poli nedaleko vesnice. Lidé však i přes nebezpečí pozorovali boje z Vápenice a ze svých zahrad.

Osvobození Slatinek proběhlo v rámci tzv. Bratislavsko-brněnské operace, kdy od jihu postupovala sovětská armáda 2. ukrajinského frontu, doplněná o 45. rumunskou armádu a část 1. československého armádního sboru. Tuhé boje probíhaly počátkem května u Prostějova a vojska zde narazila na německý odpor, který souvisel s jejich pevnými pozicemi na Drahanské vrchovině (v její jihovýchodní části byla vystěhováním více než třiceti obcí rozšířena prvorepubliková vojenská střelnice).

Od 5. května se však od Prostějova začala stahovat německá armáda a chaotický ústup se projevil i ve Slatinách. 6. května se několik Němců usadilo v obci, instalovali (k velkým obavám místních) protiletadlové dělo, ovšem záhy od něj dezertovali. Na Slatinky dopadlo několik granátů a pum, jedna z nich poškodila dům č. 12 na návsi (výbuch přitom odmrští zemědělský stroj až na střechu stavení).

Těsně před osvobozením, nečekaně, byla 8. května z rána obec zaplněna příslušníky Wehrmachtu. Kvůli záměrně otočené směrové tabuli na Litovel se tak část ustupující německé armády objevila omylem ve Slatinkách, kde zůstala přes noc. Každý u sebe musel několik vojáků ubytovat, k žádným násilnostem však nedošlo, protože sami

vojáci už v té chvíli utíkali. Druhého dne ráno již jejich ustupující pozice nahradila Rudá armáda. Přivítání bylo obrovské, ze Slatinkovských spadla tíha, i když byl závěr války spojen se smutnými událostmi.

Dne 17. dubna 1945 byl omylem zastřelen partyzány, kteří vzali zdejšímu hajnému zbraně, Josef Dadák, náhodou zastížený v domě č. 10, kde bydlel Němec Heim, jenž byl rovněž zavražděn. Zabit měl být však Emil Wilhelm, jeden z obávaných německých „kolonistů“ z Rumunska, kterým byly přiděleny některé statky v obci (vedle něj zde byly usazeni právě Heimovi v č. 10 a Bobermanovi v č. 9). Tito Němci pak opustili Slatinky ještě před koncem války. Ne všichni však mohli přežít a celé rodiny byly zabitы v divokém závěru války, kdy se snažily utéct směrem k Brnu. Posledními zdejšími oběťmi války byli otec a syn Jan a Rostislav Vychodilovi, kteří byli postřeleni 9. května za nešťastných okolností v lese na Gabrielově.

Ještě po osvobození byla v okolí Slatinek likvidována nevybuchlá munice. Nejprve na Vápenicích, poté v lese za vesnicí v úžlabí Deštného potoka. Ještě nějaký čas po válce se tak okna ve Slatinkách otřásala a dlouho (i dnes) bylo možné v okolí najít nevybuchlé granáty.

Ještě v loňském červenci byl nalezen u Slatinek dělostřelecký protipancéřový granát.

Epilog války provázal odchod 23 osob ze Slatinek. Rozhodli se usadit na opuštěném majetku sudetských Němců, který se často nacházel relativně blízko (např. v okolí Šternberka). Pouze jedna rodina se vrátila zpátky, když byl otec nešťastně zabit v Dlouhé Loučce členem revolučních gard. I když se tedy přímé boje Slatinkám vyhnuly, důsledkům války nebylo možné uniknout. Poškozen byl nejen majetek a zdraví, ale především četné osudy místních, které jsou v mnohém poznamenány i po sedmi desetiletích.

K POZEMKOVÝM ÚPRAVÁM

Zastupitelstvo naší obce na svém zasedání 3. 8. 2015 schválilo podání žádosti o komplexní pozemkové úpravy v katastru Slatinek. V politice se velice často stává, že vášnivé a dlouhé diskuze se vedou o maličnostech a zásadní věci projdou rychle a zběsile, bez diskuzí a téměř nepozorovaně.

Účastníci schůze se možná něco dozvěděli, ale my ostatní, co jsme si užívali dovolené a prázdnin, jsme bohužel odkázáni na samostudium. Při pátrání narazíme na zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách, a desítky stran moudrých textů. Člověk aby si vzal dovolenou a tlumočnicka, když to chce pochopit.

Ve své podstatě jde o chvályhodnou a užitečnou věc – pozemky mimo zastavěné území se scelí, dělí a přemísťují tak, aby byl zabezpečen přístup a racionální hospodaření. Současně se dbá na zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Pokud se to dobře udělá, může být výsledek ku prospěchu vlastníků půdy, obce i krajiny.

Ale jsou zde určitá rizika a úskalí.

1. Jde o časově a finančně náročnou akci – roky a miliony. Nešlo by těchto ušlechtilých cílů dosáhnout jinak – citlivěji, rychleji a laciněji? Třeba obnovou zaniklých, ale v katastrální mapě stále existujících cest a remízků? Pozemky pro protipovodňová a protierozní opatření se přece dají vykoupit nebo směnit. Zemědělská velkodružstva z lánů políčka určitě dělat nechtějí a k přístupu jim stačí méně polních cest, než existuje. Musíme to dělat teď hned nebo máme jiné naléhavější problémy? Netrápí nás více dosluhující veřejné osvětlení, přemnožené automobily na veřejném prostranství, rozpadající se či neexistující chodníky? Nenaděláme více škody než užitku?
2. O peníze a majetek jde až v první řadě. Manipulace, operace, obchody a kšefty s půdou patří s nejčernějším kapitolám polistopadové historie (hned vedle privatizace). Postatou je, že cena orné půdy se z moci úřední drží na směšně nízké úrovni 10–15 Kč/m², ale cena stavebního pozemku je až na stonásobku. Takže ti, co mají více informací, nápadů, možností a méně zábran, si transformací orné půdy na stavební přijdou na pěkné

peníze. A pozemkové úpravy jim v tomto směru dávají velký prostor.

3. Vlastníci půdy budou v podstatě rozděleni na dvě skupiny – skupina A – ti u kormidel, větší, chytřejší, s více informacemi, s více časem a se snadným přístupem k projektu a skupina B – ti ostatní. Pokud A bude válcovat B, tak se celá ves může rozhádat tak, že na slavné opakované volby budeme vzpomínat jako na líbánky na Hané. O realitě těchto obav se můžeme přeptat u sousedů v Čelechovicích n. H. a v Grygově, kde pozemkové úpravy již proběhly.
4. Vlastník pozemku je dosti velký pán a má možnost se změnami nesouhlasit. Ale pozor! Pokud se vlastník k návrhu pozemkových změn do 15 dnů nevyjádří, mlčení se bere jako souhlas. Takže abychom pak nebyli překvapeni, že se z našeho pozemku stane bezcenná nudle na periférii katastru, budeme muset pečlivě sledovat úřední desku, číst desítky stran v řeči úřední, studovat zákony a psát odvolání a návrhy. Pravda vítězí, ale dá to fušku a ne vždy se to povede. Bohužel nežijeme v právním státě, ale ve státě právníků.
5. Ve stávající katastrální mapě mají hranice a čísla parcel kořeny v hluboké minulosti. Nová mapa je o radikálně jiných hranicích a číslech. Zbavíme se kusu své historie a pátrači v ní pak budou mít ztíženou práci.

Celá akce má spoustu fází. Aktuálně probíhá fáze velice důležitá – pozemkové úpravy mohou začít, pokud s nimi souhlasí majitelé minimálně 50 % rozlohy všech pozemků. Takže – až budeme osloveni s lákavou nabídkou, než něco podepíšeme, přemýšlejme co vlastně skutečně chceme, co nám to přinese a co odnese.

Tomáš Navrátil

Pozn. redakce: V srpnu jsme oslovili pana starostu s žádostí o příspěvek k této problematice. Z úvodníku už víte, že redakce žádný neobdržela. **Přijďte se proto zeptat na všechno co vás zajímá (nejen o pozemkových úpravách a protipovodňových opatřeních v obci) na 4. veřejné zasedání zastupitelstva 2. listopadu 2015.**

FARNOST SLATINICE MÁ NOVÉHO DUCHOVNÍHO SPRÁVCE

Novým duchovním správcem farnosti Slatinice je

P. Mgr. Mirosław Lukaszewicz

V minulosti působil ve farnostech Halenkovo, Babice u Uherského Hradiště a Dolní Újezd u Lipníka nad Bečvou.

Současně spravuje (stejně jako předchozí farář) farnosti Těšetice a Drahanovice.

Takto nevábně vítaly Slatinky letošní obdivovatele konikleců. Obklad z oranžové mozaiky jistě nejde zařadit mezi odpad ze staré komunikace na Příhoně.

ČERNÁ SKLÁDKA U VÁPENICE

Na poslední zářijové poradě zastupitelstva pan starosta zveřejnil, že od dubna (!) letošního roku je vedeno ČIŽP (Českou inspekcí životního prostředí) s obcí Slatinky správním řízením o neoprávněném uložení odpadů a jeho neevidování. Tímto sdělením zároveň obvinil členy SNK Rovně, že tuto černou skládku nahlásili na „Životní prostředí“. Kvůli Rovně že tedy bude obec Slatinky platit pokutu, jejíž výše doposud není známá (hovořil nicméně o 50 000 nebo 100 000 Kč).

Mohu s čistým svědomím napsat, že nikdo z Rovně nikam nic nenahlásil. Pomluva se sice těžko vyvrací, někdy však zasáhne neuvěřitelná náhoda... A právě díky takovéto náhodě se ke mně v Olomouci donesly informace o celém případě. Ten, kdo o černé skládce na tak exponovaném místě rozhodl, zjevně podcenil fakt, že se na jaře chodí na koniklece dívat stovky lidí z blízkého i dalekého okolí... A že zrovna těmto lidem příroda není lhostejná.

Kdo nahlásil tuto skutečnost na ČIŽP stejně není podstatné. Podstatné je, proč vůbec na místě, které je tak trochu vizitkou naší obce, vznikla černá skládka? Proč uložení stavební suti (byť dočasně) nešlo zařídit podle zákona, lépe a jinak? A proč pan starosta od dubna (!) o tomto faktu na veřejných zasedáních zastupitelstva o správním řízení nikoho neinformoval?

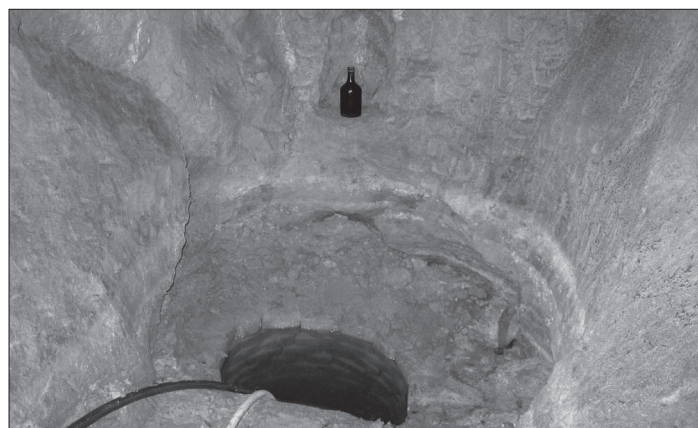
Jisté je, že by pokutu, ať už bude její výše jakákoliv, rozhodně neměla platit obec. Pokutu musí zaplatit ten, kdo vznik černé skládky zavinil. Tedy, v případě že o ní rozhodlo tehdejší zastupitelstvo a je to uvedeno v zápise, měli by se zastupitelé podělit rovným dílem. V případě

že umístění skládky zastupitelstvo neprojednávalo, pak musí samozřejmě pokutu zaplatit ten, kdo takto špatně rozhodl. Dá se předpokládat, že takovéto rozhodnutí spadá do kompetence pana starosty.

Kdokoli z nás, když způsobí svému zaměstnavateli škodu, musí ji uhradit. A „zaměstnavatelem“ vedení obce jsme my, občané Slatinek. Proč bychom měli my všichni platit za špatné rozhodnutí někoho jiného? Za ty peníze mohou mít děti třeba nové, bezpečnější prvky na hřišti. Nebo se za ně dají vymyslet akce na několik let pro Slatinkovské seniory – i s výletem, co já vím, třeba do předvánoční Prahy nebo Vídně... Zkrátka, využití se najde jistě víc než dost. A pokuty ať platí viníci. Budeme tento případ sledovat a informovat vás o jeho výsledku.

Monika Prokopová

Studna která „neexistuje“...

Ještě minulý týden pan starosta na poradě přesvědčoval ostatní, že u Vránů nikdy studna nebyla a není. Nezbylo nic jiného, než tento zázrak zvěčnit...

ZE ŽIVOTA DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Dne 18. 7. 2015 se uskutečnilo výroční setkání zasloužilých hasičů Olomouckého kraje. Toto setkání se konalo pod záštitou hejtmána Olomouckého kraje pana Jiřího Rozbořila. Z celkového počtu 129 hasičů se na Slatinkovské setkání dostavilo 92 účastníků. Organizačně se o hasiče z celého kraje postarali hasiči ze Slatinek.

Celá akce začínala už ranním příjezdem v 8 hodin, kdy se účastníci sjeli do sálu obecního úřadu.

Autobusem byli všichni dopraveni na vrchol Velkého Kosíře, kde skupina Slatinkovských hasičů nachystala občerstvení. Po prohlídce rozhledny, pod kterou všechny přivítal náš Kosířan, se účastníci přesunuli do Čech pod Kosířem. Program tam pokračoval prohlídkou hasičského muzea. Hejtmán také ocenil 15 zasloužilých hasičů medailí Olomouckého kraje za zásluhy o bezpečnost.

Po oficiálním programu se potom všichni přesunuli zpět na sál OÚ do Slatinek, kde bylo připraveno posezení s programem a občerstvením. V programu vystoupila skupina dobrovolných hasičů ze Slatinek s ukázkou sekýrkového cvičení. S krátkým programem vystoupil i Amatérský mužský pěvecký sbor Slavík ze Slatinek.

Jan Chudoba

Fota: archiv hasičů

TRADIČNÍ VÝLOV SLATINKOVSKÉHO RYBNÍKA

je další akce, kterou sbor dobrovolných hasičů ve Slatinkách připravuje. Letos se uskuteční v sobotu **10. října**. Jako každý rok budou pro vás připraveny rybí speciality a prodej živých ryb.

Všechny srdečně zvou hasiči!

Sportovní klub ve Slatinkách v roce 2015

Sportovní klub ve Slatinkách má okolo 25 členů, kteří se věnují tenisu, volejbalu a malé kopané. Ta má vlastní oddíl SK Slatinky. V tenisu bohužel žádného Berdycha ani Kvitovou zatím nemáme, ale co není, může být. Však je ve Slatinkách šikovných dětí víc než dost :-)

Malá kopaná nás však dobře reprezentuje i mimo naši obec. V turnajích v Třebčíně a ve Slatinkách jsme v letošním roce získali jednu zlatou a jednu stříbrnou medaili. Oddíl SK Slatinky je přihlášen i v soutěžích fotbalových mužstev v malé kopané, kde je po třetím herním kole umístěn na hezkém 3. místě.

Naši příznivci nás mohou vidat od jara do podzimu na hřišti a to jednou za čtrnáct dní v neděli. V obci máme dvě mužstva v malé kopané a zápasy se hrají v 9,30 hod. (SK Slatinky) a v 10,30 hod. (Sokol Slatinky B).

Volejbalisté se letos zúčastnili tradičních turnajů v Náměšti na Hané a v Třebčíně, kde se umístili z deseti mužstev na 4. místě. Kdo by se chtěl protáhnout u volejbalu, má možnost každý čtvrtek od 18 hodin na hřišti.

V letošním roce se nám podařilo dokončit přístřešek k posezení na hřišti. Dovolte nám proto poděkovat všem, kdo se na jeho realizaci podílel – obci Slatinky, firmě Stora Enso Ždírec s. r. o. za sponzorský dar ve formě dřeva na přístřešek, členům SK Slatinky a všem, kdo přiložili ruku k dílu. Letos také probíhala oprava povrchu kurtu (plisně), která bohužel tenisovou sezónu výrazně omezila.

Všem příznivcům Sportovního klubu děkujeme a těšíme se na vás jak na hřišti, tak při pořádání sportovních akcí.

Sportu Zdar :))

Tomáš Čepec
předseda SK Slatinky

Fota: archiv SK Slatinky

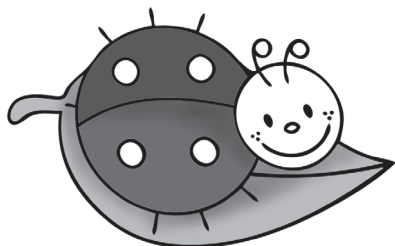

SLATINKOČKY

vás srdečně zvou na

USPÁVÁNÍ SLATINKOVSKÝCH BROUČKŮ

Zima pomalu ťuká na okno a všichni broučci musí ulehnout do svých postýlek a spát až do příchodu jara. Přijďte je proto s námi uspat pěknou básničkou či ukolébavkou. Projdeme společně vesnicí a nakonec broučky při básničce a ukolébavce uspíme na hřišti ve Slatinkách. Jdeme za každého počasí :-)

Sejdeme se na návsi v sobotu 24. října 2015 v 17.30 hodin.

Posedíme u ohně, můžeme si opéct špekáčky a po 18. hodině uděláme lampiónový průvod ke hřišti.

S sebou si vezměte svého broučka, špekáček a hlavně lampión, který nám bude svítit na cestu.

Teplé nápoje pro děti i dospělé budou zajištěny!

Ve Slatinkách na návsi se konala svatba

V sobotu 26. září 2015 se ve Slatinkách konala historicky první svatba na návsi pod lípou. Jak velí tradice, nejprve je potřeba novomanželům postavit před vraty slavobránu...

Fota: V. a J. Školoudíkovi

Večer před obřadem následovaly na rozloučení se svobodou salvy z hmoždířů. Původ tohoto zvyku sahá hluboko do historie. Poslední ránu musí vypálit ženich.

Počasi sice svatebčanům moc neprálo, ale i tak si krásná nevěsta a sympatický ženich obřad náležitě užili.

Popřejme tedy novomanželům Orbanovým krásný, spokojený a dlouhý společný život.

Své názory, nápady a připomínky pište na novinky-slatinky@atlas.cz • Zpravodaj je tu pro vás!
Zájemcům nabízíme zaslání Zpravodaje a případných podkladových materiálů, které se nevešly do čísla, elektronicky.

Nezávislý Zpravodaj aneb novinky v obci Slatinky • Vydáno samizdatem, hrazeno redakční radou a příznivci Zpravodaje.
Redakce tohoto čísla: Ing. Oldřich Prokop, tel.: 775 763 070, Mgr. Ondřej Jakubec, Ph.D., Ing. Jan Chudoba, František Hrazdil a Ing. Tomáš Navrátil.
Grafické zpracování a technická redakce: Monika Prokopová.